

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxivament de la informació prèvia núm. IP 208/2023, referent a l'Hospital Universitari Sagrat Cor.

Antecedents

1. En data 20/04/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per trasllat de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), una denúncia contra l'Hospital Universitari Sagrat Cor (HSCOR), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En el seu escrit, el denunciant (...) exposava:

- Que "La Seguridad Social me ha derivado al Hospital Sagrado Corazón de Barcelona para una ecografía. Hoy [14/04/2023] me han llamado por teléfono para darme cita y me han pedido el DNI. Les he dicho que no se lo iba a dar por teléfono y que tampoco creía que esa entidad debiera tener mi DNI para poder hacerme una ecografía. No me han querido dar cita si no les facilitaba el número."
- Que "(...) tras una conversación les he tenido que dar mi número de móvil, mi nombre completo, mi fecha de nacimiento y parte de mi dirección para que comprobaran que era yo. Tampoco creo que deban tener mi dirección de casa ni mi fecha de nacimiento."
- Que "(...) estos datos los tienen porque se los pasa la Seguridad Social, que tampoco debería."

El denunciant no aportava documentació relativa als fets denunciats.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 208/2023), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. A partir del relat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats objecte d'aquesta resolució d'arxiu.

2.1. Sobre que l'entitat denunciada hagi sol·licitat telefònicament el número de DNI al denunciant, per comprovar-ne la identitat a fi de donar-li cita per a una prova mèdica i, quan es va negar a facilitar aquesta dada, n'hi hagi demanat d'altres (nom, cognoms, número de telèfon mòbil, data de naixement i part de l'adreça postal).

Per tal d'emmarcar els fets, en primer lloc cal posar de manifest que l'HSCOR forma part del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT), el qual es regula pel Decret 196/2010, de 14 de desembre, del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT), actualitzat per l'Ordre SLT/233/2016, de 2 de setembre.

En aquest cas, segons es desprèn de l'escrit de denúncia, l'HSCOR prestava un servei públic que consistia a programar una prova diagnòstica al denunciant. Per poder identificar-lo telefònicament, li va demanar inicialment el número de DNI i, quan es va negar a facilitar-la, li hauria sol·licitat la resta de dades que esmenta.

D'acord amb els fets exposats, escau determinar si l'HSCOR va vulnerar el principi de minimització relatiu al tractament de les dades personals quan va demanar al denunciant, de manera obligatòria, el número de DNI i després les altres dades esmentades durant la programació d'una cita mèdica.

L'article 5.1.c del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD), regula el principi de minimització:

“Artículo 5 Principios relativos al tratamiento

1.Los datos personales serán:

c) adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados («minimización de datos»);

(...)”

A l'hora de verificar si el requeriment d'identificació fet al denunciant compleix el principi de minimització, s'ha de partir de la base que el tràmit de programar una visita no es pot fer sense que l'entitat hospitalària verifiqui la identitat del sol·licitant. Aquesta identificació es pot fer mitjançant mecanismes més o menys estrictes, segons el tràmit de què es tracti, i les dades de caràcter personal que hi estiguin vinculades.

A títol d'exemple, d'acord amb el que disposa l'article 11.1 de l'LPAC, en l'àmbit de les administracions públiques “Amb caràcter general, per efectuar qualsevol actuació de les que preveu el procediment administratiu, n'hi ha prou que els interessats acreditin prèviament la seva identitat a través de qualsevol dels mitjans d'identificació que disposa aquesta Llei.”

Al seu torn, en referència als sistemes d'identificació dels interessats en el procediment, l'article 9 de l'LPAC disposa:

“1. Les administracions públiques estan obligades a verificar la identitat dels interessats en el procediment administratiu, mitjançant la comprovació del seu nom i

cognoms o denominació o raó social, segons que correspongui, que constin al document nacional d'identitat o document identificatiu equivalent.”

En aquest cas, certament, no estem davant d'un procediment administratiu, però els mateixos principis o requeriments hi són traslladables, cosa que ens obliga a avaluar si les condicions de verificació de la identitat de la persona afectada per part de l'entitat resultaven adequades i proporcionades en aquest cas concret. En un cas com aquest, en què es tracten dades de salut, aquesta verificació és especialment rellevant, ja que no fer-la comporta el risc de comunicar informació a una persona diferent de la titular de les dades i, per consegüent, es podria vulnerar la normativa de protecció de dades. Per tant, l'exigència obligatòria del número de DNI, juntament amb el nom i cognoms, és un mitjà adequat per acreditar la identitat de la persona per a la qual es demana hora telefònicament; això, sempre que no hi hagi altres dades personals vinculades a la comunicació, més enllà de la mera petició de cita prèvia. Davant de la negativa de la persona interessada a donar aquesta dada, resulta igualment proporcionat exigir un mecanisme alternatiu, com serien la resta de dades que es van demanar per acreditar la identitat del sol·licitant. En cas contrari, la persona interessada sempre pot acreditar la seva identitat presencialment. Però el que no seria correcte és no establir un mecanisme de verificació de la identitat de la persona que demana la cita.

En definitiva, el tractament de les dades efectuat per l'entitat denunciada no vulnera el principi de minimització, atès que les dades són adequades, pertinents i necessàries en relació amb les finalitats per a les quals es tracten.

2.2. Sobre que l'HSCOR disposa de les dades del denunciant perquè les va obtenir de la Seguretat Social.

Cal assenyalar que, com s'ha dit, l'HSCOR és un centre mèdic integrat al SISCAT.

L'article 4 del Decret 196/2020, en connexió amb la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, determina el següent:

“Obligacions derivades de la integració en el SISCAT

Les entitats titulars dels centres, serveis i establiments pertanyents a qualsevol de les xarxes que integren el SISCAT han de complir les obligacions següents:

a) Exercir les funcions assistencials que els correspongui en funció de la seva integració en la corresponent xarxa i les funcions de promoció de la salut i educació sanitària de la població, medicina preventiva, recerca clínica i epidemiològica i docència, d'acord amb els programes del Servei Català de la Salut i de la regió sanitària específica, i també la participació en les comeses d'informació sanitària i estadística.

(...)”

De conformitat amb el precepte transcrit, la comunicació de dades per part del Departament de Salut a l'HSCOR, i el tractament posterior que en va fer el centre sanitari, amb la finalitat de prestar serveis com a centre integrat al SISCAT, és conforme amb el que estableix la normativa sobre protecció de dades personals.

3. L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'article 20.1 del mateix decret determina que escau el sobreseïment "a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa; (...)."

De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant les actuacions dutes a terme en el marc de la informació prèvia no s'ha acreditat cap fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades, escau acordar-ne l'arxivament.

Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 208/2023, relatives a l'Hospital Universitari Sagrat Cor, ja que no s'ha constatat que s'hagi produït cap acte que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades.
2. Notificar aquesta resolució al denunciant.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les persones interessades poden interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora